

princippet o. s. v. synes kun rettet til dem, der nyde noget ifølge bestaaende sociale Love.

Det ærede Medlem nævnede Socialdemokratiets Beslutning om at skaffe et Værn for den sociale Lovgivning. Han sagde Sp. 254 efter at have udtalt, at Socialdemokratiets Hovedbestyrelse i Sommer vedtog en Beslutning om at stille sig paa Vagt mod Angreb paa den sociale Lovgivning: „Det forekommer mig at være en Vagtpost af en egen Art, for man stillede sig paa Vagt mod en Fjende, som slet ikke var i Sigte”. Paa Vagt mod en Fjende, som slet ikke var i Sigte, siger det ærede Medlem. Hvorledes er det muligt at sige noget saadant for det ærede Medlem uden at tale Usandhed? Det ærede Medlem burde dog vide, at Landstingets Venstreordfører, den 2den Landstingsmand for 6te Kreds (J. Pedersen), sidste Rigsdagssamling fremsatte Ønsket om at spare en Del af Udgiften til Sygekasserne; han burde vide, at en Højremand, den 3die Landstingsmand for 9de Kreds (Stilling), har sluttet sig til Venstres Ordførers Betragtning og har fremsat den Paastand, at der meget vel kunde stryges 1 Mill. Kr. af Sygekassernes Tilskud. Det ærede Medlem burde endvidere vide, at Flertallet i Sparekommissionen, ogsaa det ærede Medlems egne Meningsfæller, anbefalede at nedsætte Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne. Det ærede Medlem burde vide, at den højtærede Indenrigsminister har rejst rundt hele Sommeren og talt om, at vi vare ved at kvæles i Humanisme, og han burde vide, at den samme Indenrigsminister udvikler en Plan angaaende en Tvangsforsikring til Afløsning af den bestaaende Alderdomsforsørgelse, altsaa en Skat, der særlig føleligt vil komme til at ramme Smaaakaarsfolk. Det forekommer mig endvidere, at det ærede Medlems Tale var et tilstrækkelig tydeligt Vidnesbyrd om, at den Vagtpost, som Socialdemokratiet vedtog at besætte, var i høj Grad fornøden. Det glæder mig, at vi foreløbig have skræmmet Regeringen fra at følge Sparekommissionen med Hensyn til Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne. Jeg smigrer mig med at tro, at Regeringen har tillagt Socialdemokratiets Mening saa megen Vægt, at den ikke har villet stryge det Tilskud, som heller ikke kunde taale at være mindre end hidtil. Vi haabe endvidere, at det skal lykkes os at faa forhindret de Anslag, der i øvrigt ere planlagte overfor den sociale Lovgivning. Jeg haaber, at det efterhaanden skal lykkes os at faa adskillige Venstrevælgere til at indse,

at det vilde være forkasteligt at gaa den Vej, der fra visse Sider antydes.

I 1901 stod der paa Venstres Program et Krav om Forbedring af Alderdomsforsørgelsesloven, det Punkt er formodentlig borte sammen med saa mange andre pæne Punkter, i hvert Fald siger det ærede Medlem fra Kolding nu en hel Masse, som ikke tyder paa, at han vil være med til en Forbedring af Alderdomsunderstøttelsen, tværtimod gør han mange Indvendinger mod den Understøttelse, der nu ydes af det offentlige. Det ærede Medlem siger Sp. 255 om Selvforsørgelsesprincippet, at det normale for Mennesker er Selvforsørgelse, og dette Princip skulde vi ikke gerne have svækket, og han siger videre: „Jeg tror næsten, jeg tør sige, at det er blevet en almindelig Tankegang indenfor visse Kredse, at naar Mennesker ere blevne 60 Aar, er det den naturligeste Ting af Verden, at saa skal Samfundet sørge for, at vedkommende faar Bolig, Føde og Klæder”. Jeg synes, det er en meget urigtig Tale af det ærede Medlem fra Kolding, thi hvis det er Tankegangen, at Folk over 60 Aar skulle melde sig for at faa Bolig, Føde og Klæder, blive disse Folk sørgeligt skuffede den ene Gang efter den anden, thi Gennemsnitsbeløbet af det, der ydes i Alderdomsunderstøttelse, er 136 Kr. om Aaret. Jeg vil nok spørge det ærede Medlem fra Kolding, om han er i Stand til at faa Bolig, Føde og Klæder for 136 Kr. om Aaret.

Det ærede Medlem taler om Selvforsørgelsesprincippet, men hvem tænker paa at bryde Selvforsørgelsesprincippet? Vi Socialdemokrater gøre det i alt Fald ikke. Vi ville tværtimod have et Samfund, hvor alle forsørge sig selv, i Modsætning til den Tilstand i det nuværende Samfund, hvor Arbejderne i høj Grad bidrage til at forsørge Overklasserne. Det forekommer mig at være ganske urigtigt af det ærede Medlem fra Kolding at føre Tale om, at nogen vil angribe Selvforsørgelsesprincippet. Det er dog Selvforsørgelse, at Mænd og Kvinder klare sig Livet igennem trods Arbejdsløshed, Sygdom og Ulykker med den kummerlig lille Indtægt, som mange Tusinder af dette Lands Arbejdere have. At disse Mennesker, uagtet de sidde i det, som de gøre, betale et halvt Hundrede Kroner aarlig i indirekte Skatter for hver Person, og de allerfleste af dem ogsaa betale nogle Kroner i direkte Skatter, at de opdrage en Børneflokk og holde sig fri for Fattigvæsenet, forekommer mig at være et Vidnesbyrd om, at Arbejderklassen hævder Princippet om Selvforsørgelse. Det forekommer mig, at Selv-